

عنوان مقاله:

تعهد به مذاکره در حل و فصل مسالمت آمیز اختلافات بین المللی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات حقوق عمومی، دوره 50، شماره 1 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

ارامش شهبازی - استادیار، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

مژگان خسرونژاد - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

مذاکرات در عرصه روابط بین الملل، به ویژه با هدف حل و فصل مسالمت آمیز اختلافات بین المللی، می بایست با حسن نیت دنبال شود، چراکه انجام مذاکرات با حسن نیت به عنوان یک قاعده بین المللی و در برخی موارد، پیش شرط لازم برای انعقاد معاهده یا انجام توافق است. هر زمان که توافق صریحی، برای انجام مذاکره وجود داشته باشد، چه عبارت حسن نیت در آن آمده باشد یا خیر، طرفین باید طبق اصل وفای به عهد، و ماده 26 عهدنامه وین حقوق معاهدات، با حسن نیت روند مذاکرات را دنبال کنند. بنابراین، اصل حسن نیت، حتی در مذاکرات داوطلبانه هم اعمال خواهد شد و حتی در صورت نبود توافق صریح بین طرفین، یا تعهد ذاتی در برخی از شاخه های حقوق بین الملل، باز هم رعایت این اصل حقوقی الزامی خواهد بود. می توان گفت در انواع تعهد به مذاکره، یعنی توافق برای مذاکره (تعهد به وسیله)، و توافق برای انعقاد یک معاهده (تعهد به نتیجه)، طرفین صرف نظر از مبنای حقوقی تعهداتشان، باید خالصانه و هدفمند به انجام مذاکرات بپردازند و با حسن نیت برای رسیدن به نتایج مطلوب تلاش و مصالحه کنند.

کلمات کلیدی:

تعهد به مذاکره، توافق برای مذاکره (تعهد به وسیله)، توافق برای انعقاد معاهده (تعهد به نتیجه)، تعهد به مذاکره با حسن نیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/951554>

